

Tudományos értekezéslet immáron 50. alkalommal

Idén jubilál az Egészségügyi Szakdolgozók Kongresszusa. A rendezvényisorozat 1970 szeptemberében indult útra, az akkor még a „Magyar Egészségügyi Középkáderek I. Tudományos Értekezlete” címmel. A rendezvényt a debreceni Hajdú-Bihar Megyei Tanács Kórház kezdeményezte, majd 15 évig folyamatosan, minden évben otthont adott a szakdolgozók nyilvános fórumának, volt, hogy kétszer is. Az Egészségügyi Szakdolgozók Kongresszusának a célja ma is – mint a kezdetekkor – a szakdolgozók tudományos kutatásán alapuló eredmények bemutatása, publikálása.

Ünnepi hangulatban készültek az Egészségügyi Szakdolgozók Kongresszusának ez évi szervezői, ugyanis ez volt az ötvenedik alkalom, hogy az ország minden pontjáról átadhatták a tudomány legújabb vívmányait kollégáiknak. Az először még 1970-ben megszervezett rendezvény akkori és mai célja is ugyanaz: a szakma minden területét érintő tudományos publikációkkal lehetőséget biztosítani arra, hogy a gyorsan változó és nagy ütemben fejlődő orvostudományt az ápoláshoz, gondozáshoz, asszisztenciához tartozó és a határterületekhez kapcsolódó legfrissebb kutatási eredményeit bemutassák. Az új diagnosztikai és gyógyítóeljárásokat, a munkát segítő technikai újításokat, továbbá az egészségügyi menedzsmentet érintő új feladatokat és kihívásokat a szakdolgozók széles köre számára megismerhetővé tegye. Hogy ők is értsék, aktív szereplői lehessenek az egészségügyben zajló változásoknak. A rendezvény ötletét a kórház által a fiatal orvosok számára évente kiírt tudományos pályázat adta. Felvetődött a kórház vezetése részéről, hogy a szakdolgozók számára is jó lenne ilyen lehetőséget biztosítani. A jubileumi eseménynek idén Debrecen adott otthont, az tudományos értekezéslet szervezői *Gál Mária*, a Debreceni Egyetem Klinikai Központ ápolási és szakdolgozói aelnöke és *Seres Judit*, a Debreceni Egyetem Kenézy Gyula Egyetemi Kórház ápolási igazgatója voltak.

„Az első alkalommal kiírt pályázatra nagy meglepetésre 21 publikálásra alkalmas pályamű érkezett, ezeknek pedig nyilvánosságot kellett biztosítani, amire tudományos ülés keretében kerülhet sor. A tudományos ülésre a rendezők meghívták a Tiszántúli egészségügyi intézményeinek igazgató főorvosait, vezető ápolóit, szakdolgozóit. A második meglepetés akkor érte az akkori szervezőket, amikor kiderült, hogy a meghívásra kapott visszajelzések alapján a 200 fő befogadására alkalmas előadóterem kicsinek bizonyult. Ilyen nagy érdeklődésre gondolni sem mertek” – emlékszik az indulásra *Gál Mária*. Az első tudományos ülést követően, 1970–1984 között még 15 alkalommal adott otthont Debrecen a kongresszusnak. A második alkalommal kétnaposra bővült a fórum, szekciókban zajlott, és társasági programokat is tartalmazott.

„Az évente, kora ősszel megtartott tudományos ülés iránti érdeklődés egyre nagyobb volt, és az újabb szakdolgozói csoportok bevonásával egyre szélesebb körű lett. A pályázati felhívásokra az évek során mindig több és több pályamunka érkezett. Az elhangzott pályaművek közül a legkiemelkedőbbeket minden évben szponzorok bevonásával díjazták. 1985-ben a debreceni sorozat megszakadt, a XVI. Tudományos Értekezéslet 1985. évi rendezésére a Veszprém Megyei Tanács Kórház–Rendelőintézet jelentkezett, és adott otthont az egészségügyi

szakdolgozók fórumának. A rendezvény iránti hatalmas érdeklődést mutatja, hogy ekkor a pályázati felhívásra már 451 dolgozat érkezett, amelyből a bírálóbizottság 126-ot javasolt előadásra a közel 1000 fő regisztrált résztvevőnek. Győr 1988-ban adott otthont a rendezvénynek. A következő évben a rendezvény helyszíne ismételt Debrecen lett, 358 beérkezett pályaművel, 78 előadással, 1200 résztvevővel. 1992-ben Budapesten a SOTE szervezésében megrendezett kongresszuson fordult elő először – aztán természetesen több alkalommal –, hogy külföldi előadót is meghívtak. Az első vendégelőadó *Jane Salvage*, a WHO európai regionális irodájának a vezetője volt. További újdonságot jelentett, hogy az előadások rövid kivonatát nyomtatott formában jelentették meg a szervezők, valamint először volt lehetőségük a részt vevő szakdolgozóknak, hogy szavazzanak a nekik legjobban tetsző előadásra, megalapítva ezzel a közönségdíjat” – folytatja az aelnök. 1994-ben Kaposváron, a Kaposi Mór Megyei Kórház immár háromnapos, XXV. Tudományos Értekezésletének, vagyis az Egészségügyi Szakdolgozók VII. Országos Kongresszusának jelmondata: „A minőség az ápolásban elért siker foka.” A kaposvári szervezőbizottság vándorbotot készített, így az eddigi szimbolikus vándorbotátadás mostantól valóságossá vált, és hagyományt teremtett a következő évi kongresszus rendezési jogának átadásához. A kongresszusok előkészítésébe, szervezésébe, a bírálóbizottságok munkájába, a plenáris ülések előadóinak sorában helyet kaptak a szakszervezetek, az időközben megalakult szakmai szervezetek (egyesületek, kamara, kollégium) és a szakmai minisztérium felkért reprezentánsai.

„A kongresszusok szakmai előadói között ma már minden szakterület képviselői megtalálhatók: ápolók, asszisztensek, védőnők, szülésznők, gyógytornászok, dietetikusok egyaránt. A lényeg a témába vágó, a különböző szakterületek tapasztalatait felvonultató, színvonalas, kutatómunkára épülő előadások megtartása. Az ápolásban és szélesebb értelemben az egészségtudományban végzendő kutatások szerepe a jövőben még nagyobb hangsúlyt kell, hogy kapjon. A kongresszusokon elhangzott előadások azt bizonyítják, hogy a szakdolgozói kutatások

és azok publikálása elismerést, rangot jelent. A szakdolgozók kivívták munkájukkal – amit a türelem, pontosság és odafigyelés jellemez – az elismerést, a kongresszusokon pedig bemutatják, hogy közreműködésük elengedhetetlen a gyógyító–megelőző munkában. 2005-től minden évben más volt a helyszín, a cél azonban ugyanaz maradt. 50 év történelmi léptékekkel tekintve nagyon rövid idő. Szakdolgozói kongresszusok tekintetében viszont nagy. Az évek során kialakított rendszer szerint zajló rendezvény a felnőttkor megérve, az elvárásoknak, a mindenkori kihívásoknak megfelelően, az alapítók szándékához hűen biztosít lehetőséget a szakdolgozók széles körének arra, hogy mindennapi munkája mellett bemutassa szakterületének tudományosan megalapozott eredményeit. Lehetőséget ad a résztvevőknek a tapasztalatszerzésre, a vélemények ütköztetésére, az ismeretek bővítésére és új kapcsolatok építésére egyaránt. A szabadon választható továbbképzés teret ad az egészségügy különböző szférájában dolgozó kollégák találkozására, szakmai fejlődésére, tapasztalatcseréjére. Fontosnak tartottuk, hogy a témák a különböző területen és munkakörben dolgozó kollégáknak egyaránt érdekesek, hasznosak legyenek, gyakorlati ismereteket adjanak az ország különböző kórházaiban, klinikáiban folyó gyógyítóeljárásokról” – tette még hozzá *Gál Mária*.

Gál Mária, a Debreceni Egyetem Klinikai Központ ápolási és szakdolgozói aelnöke

Seres Judit, a Debreceni Egyetem Kenézy Gyula Egyetemi Kórház ápolási igazgatója

Az augusztus 22–24. között szervezett jubileumi rendezvényre közel 600 szakdolgozó érkezett az ország minden pontjáról, az egészségügy minden szakterülete képviseltette magát. A kongresszus három napján 21 szekcióban 119 előadás hangzott el és 11 eposztert mutattak be. Immár hagyományként az ünnepélyes megnyitón adták át a Sebalda Nővér Díjat, amelyet 2016-ban a Magyar Kórházzövetség és a Petz Aladár Megyei Oktató Kórház alapított, azzal a céllal, hogy az egészségügyi szakdolgozók által

nyújtott kiemelkedő teljesítményeket jutalmazza. Sebalda nővér a betegek ápolásának szentelte életét, mint okleveles betegápoló az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek rendjében. A győri Petz Aladár Megyei Oktató Kórház jogelődjénél, a győri Szentháromság Kórházban teljesített szolgálatot, ahol 1945. március 20-án bombatámadás következtében megsebesült, majd röviddel később elhunyt. A díjjal minden évben azon egészségügyi szakdolgozó munkája kerül elismerésre, aki az ápolói munkát hivatásának tekinti és azt kiemelkedő színvonalon végzi. A díjat minden évben a vándorgyűlés keretében megrendezett Egészségügyi Szakdolgozók Országos Kongresszusának megnyitó ülésén adják át egy egészségügyi szakdolgozónak, akit a kuratórium a díjra méltónak tart. Ebben az évben a díjat a Debreceni Egyetem és a Kenézy Gyula Egyetemi Kórház szervezésében adták át *dr. Kincsesné Szónya Katalinnak*, a MESZK Hajdú-Bihar megyei Területi Szervezet elnökének. A kitüntetett egészségügyi dolgozó 100 000 Ft pénzjutalomban részesült, az adományozásról igazoló oklevelet és a Petz Aladár Megyei Oktató Kórház által készített Sebalda nővéremlékérmet kapott. Az esemény ünnepélyes zárásán pedig továbbadták a vándorbotot, vagyis a rendezés jogát a Ssemelweis Egyetem Klinikai Központ ápolási igazgatójának.

KJV

A szakmai kongresszus idei főbb témái

- Az újszülött-csecsemő-gyermek gyógyászat aktualitásai
- Szociális ellátást igénylő betegek helyzete az egészségügyi ellátásban, a szociális munka prioritásai az ápolás területén
- Az inféktókontroll aktuális kérdései (nosocomialis fertőzések, multirezisztens kórokozók terjedése, megelőzése)
- A diagnosztikai ellátásban dolgozók szakmai kihívásai
- Innovatív módszerek alkalmazása a szakdolgozói munka területén
- Közösségi ápolás, praxisközösségek, az ápolók attitűdje, szerepe az egészségnevelés területén
- A jövő ápolója, a Z-generáció motiválásának, ösztönzésének lehetőségei
- Élethosszig tartó tanulás, ápolói pályakép, pályaorientáció, motivációk, értékpreferencia
- A sürgősségi rendszer fejlesztése és átalakítása (triázsrendszer)
- A minőségbiztosítás jelentősége, új módszerek alkalmazása az egészségügy területén
- Betegbiztonság, GDPR, betegjogok, mesterséges intelligencia megjelenése, digitális egészségügy